

30. juli 2015

I medfør af § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Har man kendskab til, hvor stor en del af de personer, der dømmes for salg af euforiserende stoffer, som modtager offentlig hjælp?**
- 2. Vil man efter gældende regler kunne kræve offentlig hjælp helt eller delvist tilbagebetalt, hvis modtageren af offentlig hjælp dømmes for salg af euforiserende stoffer, som har fundet sted sideløbende med, at den pågældende har modtaget offentlig hjælp?**
- 3. Vil man efter gældende regler fremadrettet for en periode helt eller delvist kunne fratage en person offentlig hjælp på grundlag af en dom for salg af euforiserende stoffer?**
- 4. Vil de sociale myndigheder efter gældende regler kunne føre skærpet kontrol med modtagere af offentlig hjælp, som er dømt for salg af euforiserende stoffer, således at man i et antal år efter dommen f.eks. med mellemrum vil kunne foretage privatforbrugsberegninger med henblik på at vurdere, om den pågældende må antages at have haft uoplyste indtægter, som gør, at vedkommende ikke har været berettiget til offentlig hjælp?**
- 5. Hvis spørgsmål 2-4 besvares bekræftende, ønsker jeg oplyst, hvorvidt disse muligheder i dag benyttes. Benyttes de ikke, ønsker jeg oplyst, hvad der må antages at være baggrunden herfor.**
- 6. Hvis spørgsmål 2-4 bevares benægtende, ønsker jeg oplyst, hvorvidt Naalakkersuisut vurderer, at det vil være juridisk og praktisk muligt at indføre regler, som muliggør de nævnte tiltag.**

(Medlem af Inatsisartut Tillie Martinussen, Demokratesne)

Begrundelse

I Danmark kunne TV 2 Nyhederne d. 23. marts 2009 fortælle, at skattemyndighederne i de seneste 14 dage havde været i kontakt med 100 medlemmer af rocker- og indvandrerbander og fundet ud af, at 55 af dem modtager sociale ydelser, samtidig med at de tjener penge på kriminalitet (f.eks. handel med euforiserende stoffer). Skattemyndighedernes aktion var led i et dengang nyt samarbejde mellem politi og skattemyndigheder med det formål at fælde bandemedlemmer, som lever af kriminalitet.

En senere undersøgelse fra Justitsministeriets Forskningskontor og Rigspolitiet, offentliggjort oktober 2010, gav omtrent samme resultat: 57 % af de, som af politiet var registreret med et tilhørsforhold til rocker- og bandemiljøet, modtog offentlige ydelser som kontanthjælp, dagpenge, sygedagpenge og førtidspension.

Her i Grønland er handelen med hash ikke knyttet til rocker- og bandemiljøer; i hvert fald ikke rocker- og bandemiljøer her i landet, for dem har vi så vidt vides ingen af. Men spørgsmålet er, om også *vore* hashhandlere (og her tænkes primært på ”gadehandlerne” – ikke på bagmændene) i vid udstrækning modtager offentlig hjælp, samtidig med at de tjener penge på kriminalitet. Og hvad vi i givet fald kan gøre for at hindre det.